

21 Ιουλίου, 1995

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ,
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές.]

ΣΠΥΡΟΣ ΓΙΑΝΝΗ,

Εφεσείων - Αιτητής,

v.

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗ ΕΦΟΡΟΥ ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΩΝ ΟΧΗΜΑ-
ΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1359)

Δικονομία — Έφεση — Ατέλεια της Ειδοποίησης Έφεσης λόγω μη συμπερίληψης των λόγων (αιτιολογίας) για τους οποίους επιδιώκετο η ανατροπή της εκκαλούμενης απόφασης — Παρέκκλιση από τους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας — Αποτελεί θέμα αντικανονικότητας στη διαδικασία που μπορεί να θεραπευθεί με αρμόζουσα διαταγή του Δικαστηρίου — Ο περί Πολιτικής Δικονομίας (Τροποποιητικός) Διαδικαστικός Κανονισμός του 1995 — Αρχές που εφαρμόζονται. 5

Δικονομία — Έφεση — Η διατύπωσή της πρέπει να συνάδει με τους κανόνες καταρτισμού της έφεσης, όπως αυτοί προσδιορίζονται στη Δ.35, Θ.4 των περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών. 10

Τέσσερα χρόνια περίπου μετά την καταχώρηση της έφεσης, ο εφεσείων υπέβαλε αίτημα για αναβολή της ακρόασης της έφεσης, ώστε να του δοθεί η ευκαιρία να συμπεριλάβει στην Ειδοποίηση Έφεσης τους λόγους για τους οποίους επιδιώκεται η ανατροπή της απόφασης η οποία εκκαλείται. 15

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε το αίτημα για τους πιο κάτω λόγους:

1. Ο περί Πολιτικής Δικονομίας (Τροποποιητικός) Διαδικαστικός Κανονισμός του 1995, καθιστά κάθε μορφή παρέκκλισης από τους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας θέμα αντικανονι- 20

κότητας στη διαδικασία, που μπορεί να θεραπευθεί με αρμό-
ζουσα διαταγή του Δικαστηρίου.

- 5 2. Η Δ.64, όπως έχει τροποποιηθεί, δεν αμβλύνει ούτε μετα-
βάλλει τις προϋποθέσεις για την παροχή θεραπείας για την
αντιμετώπιση παρεκκλίσεων από τους Θεσμούς Πολιτικής
Δικονομίας που πρέπει να αντιμετωπίζονται έγκαιρα. Κάθε
καθυστέρηση στην υποβολή αίτησης για θεραπεία πρέπει να
αιτιολογείται.
- 10 3. Δεν προβλήθηκε κανένας λόγος, ο οποίος να δικαιολογεί τη
μεγάλη καθυστέρηση στην αντιμετώπιση της ατέλειας της
έφεσης. Έγκριση του αιτήματος θα ισοδυναμούσε με παροχή
ευκαιρίας επαναπροσδιορισμού της έφεσης, τέσσερα χρόνια
15 μετά την καταχώρησή της, στην απουσία οποιασδήποτε δι-
καιολογίας, όχι μόνο για την ελλιπή διατύπωση της έφεσης,
αλλά και για την καθυστέρηση υποβολής της παρούσας αίτη-
σης.

*Η έφεση απορρίπτεται. Δεν εκδίδε-
ται διαταγή για έξοδα.*

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

- 20 *Θαλασσινός ν. Δημοκρατίας, (1995) 3 Α.Α.Δ. 317, 255.*

Έφεση.

Αίτηση σε Αναθεωρητική Έφεση με την οποία ο εφεσείων
επιδιώκει την τροποποίηση της έφεσης.

Κλ. Αντωνιάδης για Α. Ποιητή, για τον εφεσείοντα.

- 25 *Α. Δημητριάδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, εκ μέρους
του Γενικού Εισαγγελέα, για τους εφεσίβλητους.*

Cur. adv. vult.

Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Γ.Μ. Πικής,

- 30 ΠΙΚΗΣ, Π.: Οι πρώτοι δύο λόγοι έφεσης, οι οποίοι προσ-
διορίζονται στην Ειδοποίηση Έφεσης, στοιχειοθετούν τη βάση,
όχι όμως τους λόγους (αιτιολογία) για τους οποίους επιδιώκε-
ται η ανατροπή της απόφασης η οποία εκκαλείται. Οι λόγοι έφε-

σης, όπως προσδιορίζονται στην Ειδοποίηση Έφεσης, έχουν ως εξής:-

“1. Το Πρωτόδικο Δικαστήριο λανθασμένα ηύρε ότι ο χρόνος μέσα στον οποίο έγινε η ανάκληση της επίδικης Διοικητικής Πράξης ήταν εύλογος.

5

2. Το Πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα ηύρε ότι η εγγραφή των αυτοκινήτων οφείλετο σε απατηλή πράξη οποιουδήποτε δικαιολάροχου του αιτητή.”

Η έφεση, όπως είναι διατυπωμένη, δε συνάδει με τους κανόνες καταρτισμού της έφεσης, όπως αυτοί προσδιορίζονται στη Δ.35, θ.4. Δεν καθορίζονται οι λόγοι οι οποίοι καταδεικνύουν τα σφάλματα τα οποία καθιστούν την απόφαση εσφαλμένη και υποκειμένη σε παραμερισμό.

10

Εάν δεν επρόκειτο για τον πρόσφατα εκδοθέντα Διαδικαστικό Κανονισμό, η έφεση θα εκυρήττετο ως εξ υπαρχής άκυρη και ως μη ενεργοποιούσα τη δευτεροβάθμια δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η πρόσφατη τροποποίηση των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, η οποία επετεύχθη με τον περί Πολιτικής Δικονομίας (Τροποποιητικός) Διαδικαστικό Κανονισμό του 1995, καθιστά κάθε μορφή παρέκκλισης από τους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας θέμα αντικανονικότητας στη διαδικασία, δυναμένης να θεραπευθεί με αρμόζουσα διαταγή του δικαστηρίου. Μια από τις προϋποθέσεις για την παροχή θεραπείας αποτελεί η υποβολή αίτησης μέσα σε εύλογο χρόνο μετά την εκδήλωση της παρατυπίας - (βλ. Δ.64(2) της Δ.64 όπως έχει τροποποιηθεί).

15

20

25

Όπως είχαμε την ευκαιρία και πρόσφατα να επισημάνουμε στη **Θαλασσινός ν. Δημοκρατίας**, (1995) 3 Α.Α.Δ. 317, 255, η Δ.64 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, όπως έχει τροποποιηθεί, δεν αλλοιώνει τις προϋποθέσεις ούτε “μεταβάλλει τα κριτήρια για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που παρέχεται στο δικαστήριο βάσει των Δικονομικών Κανόνων” ούτε παρέχει έρεισμα για την παράκαμψή τους”. Συνάγεται από την ίδια απόφαση ότι η Δ.64, όπως έχει τροποποιηθεί, δεν αμβλύνει ούτε μεταβάλλει τις προϋποθέσεις για την παροχή θεραπείας για την αντιμετώπιση παρεκλίσεων από τους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας.

30

35

Στην προκειμένη περίπτωση, υποβάλλεται αίτημα τέσσερα,

περίπου, χρόνια μετά την καταχώριση της έφεσης για την αναβολή της ακρόασης της έφεσης, ώστε να παρασχεθεί ευκαιρία στον εφεσεύοντα να πληρώσει το κενό στην έφεση, με την παροχή της αιτιολογίας στην οποία θεμελιώνεται.

- 5 Η αναβολή της υπόθεσης θα είναι μέτρο άσκοπο, εάν η αίτηση για τροποποίηση δεν έχει πιθανότητα επιτυχίας.

Η δικηγόρος των εφεσιβλήτων έφερε ένσταση στο αίτημα, εφόσον δεν αποκαλύπτεται βάσιμος λόγος, που θα μπορούσε να δικαιολογήσει την καθυστέρηση.

- 10 Παρέκκλιση από τους Θεσμούς πρέπει να αντιμετωπίζεται στην πρώτη δυνατή ευκαιρία και, εν πάση περιπτώσει, σε χρονικό στάδιο που να μην επηρεάζονται δυσμενώς, είτε τα δικαιώματα της άλλης πλευράς, ή να καταστρατηγούνται οι Θεσμοί, οι οποίοι οριοθετούν το πλαίσιο απονομής της δικαιοσύνης.

- 15 Κάθε καθυστέρηση στην υποβολή αίτησης για τη θεραπεία παρεκκλίσεων από τους Θεσμούς πρέπει να αιτιολογείται· όσο μεγαλύτερη είναι η καθυστέρηση, ανάλογα μεγαλύτερο είναι το βάρος το οποίο πρέπει να αποσπασθεί για να γίνει δεκτή η αίτηση για την παροχή θεραπείας.

- 20 Στην προκειμένη περίπτωση, δεν έχει προβληθεί κανένας λόγος, ο οποίος να δικαιολογεί τη μεγάλη καθυστέρηση στην αντιμετώπιση της ατέλειας της έφεσης. Μοναδικός λόγος για τον οποίο υποβάλλεται το αίτημα είναι για να διασωθεί η έφεση, εφόσον τώρα γίνεται κατανοητό ότι όπως είναι διατυπωμένη δε
25 στοιχειοθετεί έγκυρους λόγους έφεσης. Έγκριση του αιτήματος θα ισοδυναμούσε, ουσιαστικά, με την παροχή ευκαιρίας επαναπροσδιορισμού της έφεσης, τέσσερα χρόνια μετά την έγερσή της, στην απουσία οποιασδήποτε δικαιολογίας, είτε για την αρχική ατελή διατύπωση της έφεσης, ή την καθυστέρηση υποβολής αί-
30 τησης για την προσαρμογή της προς τα θέσμιμα.

Η έφεση απορρίπτεται.

Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.